

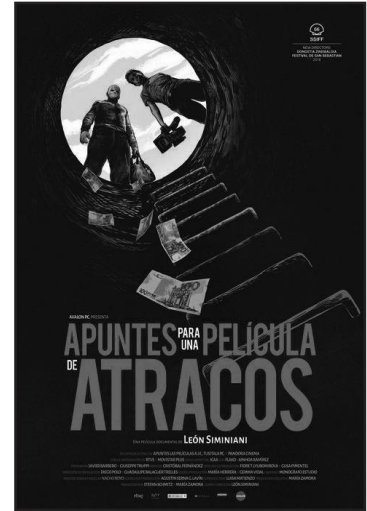

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

**APUNTES PARA
UNA PELÍCULA DE ATRACOS**
Espanya, 2018
Direcció i Guió: León Siminiani
Durada: 90 min
Gènere: Documental
Idioma: Castellà
Data d'estrena: 07/12/18

Apunts per a la reinvençió d'un gènere

Darrera *Apuntes para una película de atracos* d'Elías León Siminiani hi ha el desig i la impossibilitat de fer una ficció. Elías –alter ego de Elías León Siminiani– voldria fer una pel·lícula de robatoris com *Atraco perfecto* de Stanley Kubrick, a la manera de *Como robar un millón y...* de William Wyler o simplement com una nova variant d'*Ocean's Eleven*, però sap que la ficció té les seves lleis de producció, els seus jocs d'interessos, les seves polítiques de subvenció i que, probablement, el fet implica un pacte no sempre complaent amb la indústria. Elías León Siminiani forma part d'una generació educada en una certa cinefília, que ha arribat al cinema amb el desig de treballar, però que es troba amb que alguna cosa ha canviat mentre es tancaven algunes portes. Davant la dificultat és capaç de reinventar-se. Ja ho va fer amb els seus curtsmetratges, amb el seu primer llarg *Mapa* o amb la sèrie *El caso Asunta*. En tots aquests casos ha sigut capaç de reconvertir una crisi sentimental en un documental sobre ell mateix envoltat de situacions còmiques o sap com transformar la dinàmica pròpia de la crònica de successos en una altra cosa que qüestionari la lògica de les sèries televisives.

El títol *Apuntes para una película de atracos* no enganya. La ficció sobre robatoris es transforma en un esbós d'una petita pel·lícula, en una curiosa barreja entre auto ficció, en apunts d'una investigació per un llargmetratge o simplement, en un treball d'escriptura en el que s'acaba imposant el desig de jugar, d'alterar les coses. En la pel·lícula de robatoris que proposa Elías León Siminiani hi ha un lladre conegut amb el sobrenom de *El Robin Hood de Vallecas* que va dur a terme diversos robatoris a partir d'un estudi detallat del clavegueram de Madrid i de les seves xarxes internes. L'home va ser detingut i empresonat. Elías vol dur a terme una pel·lícula sobre ell i fa tot allò possible per donar-li forma. El cineasta va a la presó i s'entrevista amb el detingut, però, com és obvi, no podem veure'l a la presó. De totes maneres, la pel·lícula ens explica allò de què parlen, les relacions entre el detingut i la seva noia, el procés de penediment del detingut o l'explicació exhaustiva de les claus que el varen portar a ficar-se dins del clavegueram

per arribar a atracar un banc. La pel·lícula es va gestant al llarg d'uns anys. El *Robin Hood* surt alguna estona de la presó en llibertat provisional, es posa alguna màscara per què no l'identifiquin i es dedica a confessar alguna cosa sobre ell mateix, mentre intenta buscar sortides al seu futur. El horitzó de la integració social pren força, però també les seves dificultats i les fractures que representa la reclusió.

Al llarg de la seva filmografia, Elías León Siminiani ha demostrat que és un cineasta capaç d'utilitzar tot tipus de recursos per construir un relat a partir dels mínims elements. En aquest cas sap jugar amb un seguit de situacions que es mouen entre el registre humorístic i l'absurd però que fan que la ficció impossible esclati com una ficció possible des de la pràctica documental. El cineasta no dubta en ficar-se en el clavegueram per descobrir allò que va viure l'atracador i conèixer la petita gesta que s'amaga darrera l'atracament imperfecte de el *Robin Hood de Vallecas*. Al final, *Apuntes para una película de atracos* s'imposa com una clara lliçó de narrativa audiovisual, com un intent de reinvençió del relat a partir de la subjectivitat, la utilització imaginativa de la veu en off i una posada en escena que desafia tota pretesa grandiloqüència.

Àngel Quintana
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona